

กระเจียวขาว

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Curcuma parviflora* Wall.

ชื่อพื้นเมือง กระเจียวขาว (นครราชสีมา); กระเจียวโคก, กระชายดง (เลย);
อาวขาว (เชียงใหม่)

ชื่อวงศ์ ZINGIBERACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น กระเจียวขาวเป็นไม้ล้มลุก มีเหง้าใต้ดิน มีกาบใบหุ้มซ้อนกันคล้ายเป็น
ลำต้น สูง 30 – 40 เซนติเมตร โคนต้นสีแดง ในช่วงฤดูฝนจะแตกยอด
ขึ้นเหนือพื้นดิน

ใบ ใบเดี่ยว ใบรูปขอบขนาน สีเขียว ปลายใบแหลม โคนมน ผิวใบเรียบ

ดอก ดอกออกเป็นช่อ ออกจากเหง้าเหนือพื้นดิน กลีบดอกสีขาว อับเรณู
(anther) สีเหลืองอ่อน ออกดอกเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดรำไร ขึ้นได้ดีในดินไม่อุ้มน้ำ

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ดอกอ่อน รับประทานสด ลวก ต้ม จิ้มกับน้ำพริก

รส เผ็ดเล็กน้อย

การขยายพันธุ์ เหง้า